

1915-10-14

SENDER

Augusta Pedersen

RECIPIENT

Agnete Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Lille Veum, Brørup

Archive:
Mappe 86 nr. 58

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Lille Væms 14 Oktbr 18.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 58

Jeg har noget så kort sagt, da jeg
Vinde gamle mor stod og trøstede hende
Mig. Men da jeg gik ind til hende
da hun, at hun var faldet og var
dødt. Men da Mathias var død, han var
dødt. Men da jeg så, at hun
havde jo også både Ebbe og Peter med
da hun; ja, og da den lille Jørgen!

Ja Agnete, det er så tungt at se
en sådan gammel mors bær.

Men det var jo ikke det jeg ville
skrive. Aldrig synes jeg en kvinde
har været så et fælt, som jeg.

Base det at se de ender; og vi
såd lange så stille, mens folk kom
ledt. Og da da Reideklæbnerne
drev og dede lagene faldt.

"Dor Torrens and er, det er fælt."

Alle vi forknyttede og bedroiede og
hange mennesker, vi fælt noget af fr.
Jorden og de Lykke begyndte på
Talemand. Talemand som på gorderige
var det netop, hvad vi alle tænkte
at at se og bede. Han talte
ja først om det. Men og fælt
se varmt og godt. Men og fælt
salmes 116, 177, og 121. Men og fælt
Pæse. Men jeg kan ikke skrive mere
ord. Jeg kan ikke skrive mere.

Kære Agnete, jeg har længe
tænkt på at skrive. Tak for de
breve jeg har fået fra dig.
Joakims, nej M. E., tegninger nu
sel holden hos Lykke, som glædes
med dem, men så hørtelig, da jeg
først, aldeles ikke kunde finde
den inderside mit Kæbe fælt.

Jeg kan så hørtelig skrive i denne
tid. Det forstås der vist godt.
Hele det bølge og bølge
menneskeligt som vi for lov at
mødes med, trænger vi mest af
alt til at vi stille med; Og
skal jeg fortælle om de ydse kår
derne, ved jeg snart ikke hvor
jeg skal begynde. Ja, lidt
som. mensidefesten vi var mest

til i går, skal jeg skrive.
Jeg var jo i og med i
det. I havde da vist også dette
grunddelig fine vejr! ^{Stark lig}
fra om morgnen da vi kørte
dermed, men solbrød efter vinden
og blev varm sol da vi samlede
om Kirken. Mange hundrede men-
nesker. Flere soldater, både uden
og i uniform. De fleste med
deres unge alvorlige kone
Hedden Mygind med sine tre søn-
ner, Nis Smidts enke med nogle
af sine, og så Karl Poolsens døde
søn. Der var en ung Karl.
Det var ~~der~~ disse tre vi samledes
om. De horte alle til frimærkeklubben.
Karl Poolsens Kammerat (fra København)
fandt ham død i en skov.
Nis Smidt døde af et hjerteslag
efter en mærskebar.
Matias Mygind faldt inde ved
Grodens. Hans Kammerat Eskel Lind
hadde angst for ham hele den
dag, men blev så glad da hans navn
ikke nævnedes bl. de faldne om aftenen.
Det havde været en så gruselig ild
ud fra en skov, hvor de ikke ventede
at der var rustet. Da Eskel næste
dag kom til stedet, var der alt græsset
og stor fællesgrav, hvor de var lagt
i, men ikke kastet til. Da havde
han hørt at Matias var falden.
Jeg gik ned i graven, tog dækket af
hans lig, og klappede hans koldes hånd
mens mine fæter vandt ^{skov} skov
hjem til sin kone. E. V. Sørensen
begynte for at hans lig blev taget
op, lagt i en stærk kiste og
jorden for en Kirkegård der var
ved. (At der ~~blev~~ holdt nogen
slags andagt der, hvor Jørgen Erik
frøpæstrik fra Sundved, skulde være
med, passede ikke, skønt det stod i
Hænsdal). De to andre faldne
er jo også blevet begravet af venner.
- og det er en trøst i al sorgen for
deres kære, at venners hænder har
taget vare om dem, og har følt
sig i bøn for dem.